سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
روشهای نوین برای انتقال مفاهیم سازهای معماری

محل انتشار:
اولین کنفرانس سازه و معماری (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:
محمود گلابچی - *دانشیار دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران*

عباسعلی شاهرودی - *عضو هیئت علمی دانشگاه مازندران و دانشجوی دکتری معماری دانشگاه علم و ص*

خلاصه مقاله:
معمار در مقایسه با سایر هنرمندان وابستگی بیشتری به مصالح و فن دارد آنگونه که معمار می بایست میان اطلاعات و امکانات فنی و خلاقیتهای خود در حرکت باشد و آن دو را با یکدیگر آمیخته تا اولاً آنچه طراحی می کند امکان تحقق پیوستن را داشته، ثانیاً آنچه در نهایت بنا خواهد نمود حاوی ارزشهایی باشد. پس از انقلاب صنعتی و تخصصی شدن علوم و انفکاک میان معماری و سازه، بتدریج از دانش فنی و سازه ای معماران کاسته شده است. تلاشهایی برای اصلاح این مشکل و پاسخگویی به نیازها و الزامات آغاز گردید. یکی از عمده ترین نقاط مورد توجه برای اصلاح، آموزش معماران و دانشجویان معماری می باشد. آموزش مباحث فنی بالاخص سازه و ایستایی همواره از دغدغه های مسئولین و معلمین آموزش معماری در دانشگاهها بوده است. این مسئله، نه تنها در ایران بلکه در دیگر دانشکدههای معماری جهان نیز مطرح بوده و همگان بدنبال راه و روشی مناسب برای آموزش مؤثر فن و سازه در معماری می باشند.آموزش سازه در گذشته، آمیخته با دیگر مباحث در فرآیند تجربه و عمل انجام می شد بنحوی که در فرآیند طراحی اثر، ضمن ادراک صحیح نیروها، حرکت و نحوه اثر آنها در طراحی فضا بصورت فعال از آن عناصر بهره می گرفتند، امروزه نیز بعد از گذشت چندین دهه از آغاز به کار اولین مدارس معماری و با پی بردن به برخی از نارسایی ها در آموزش سازه و بکارگیری آن در فرآیند طراحی معماری، تلاشهایی برای مرتفع ساختن آنها صورت پذیرفته است که با بررسی این روشها می توان در جهت اصلاح و بهبود آموزش سازه و فرآیند طراحی معماری گام برداشت. امروزه آموزش دروس سازه در دانشکدههای معماری، عموماً بصورت کلاسهای معلم محور که بصورت سخنرانی می باشد ارائه شده و به حل چند تمرین نمونه اکتفا می گردد مجموعه دروس ارائه شده مذکور در نهایت، دانش و در پی آن توانایی خاصی را برای دانشجویان معماری به ارمغان نیاورده و تنها به گذراندن آنها خود را مجبور می بینند. لذا پژوهشهای مختلفی در برخی از دانشگاههای جهان انجام گرفته تا روشهای مؤثرتری را برای آموزش دروس سازه و انتقال مفاهیم ایستایی پیشنهاد نمایند. از جمله مدلهای آموزشی نوین پیشنهاد شده میتوان به سه گروه از مدلهای زیر اشاره نمود : الف (تکیه بر درک پایه ای و عمیق سازه و توسل به فعالیت های عملی ب(بهرهگیری از مدلها، ماکت ها برای درک مفاهیم سازهای پایه ج(استفاده از فضای چند رسانه ای لذا در این مقاله با بررسی روش های آموزشی نوینی که در برخی از دانشگاه های جهان متداول می باشد و هدف آنان،موثر ساختن آموزش سازه در رشته معماری و تاثیر گذار نمودن مباحث آموخته شده در فرایند طراحی معماری می باشد چشم انداز جدیدی را پیش روی معماران، اساتید دروس ایستایی و دانشجویان رشته معماری می گشاید.

کلمات کلیدی:
معماری، آموزش، روشهای نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/17376